

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. Š., advokátom so sídlom v I., proti žalovaným 1/ S., so sídlom v B., 2/ S., so sídlom v B., 3/ S., so sídlom v B., 4/ S., so sídlom v B., **o zaplatenie 3 319,39 € (100 000 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9 C 226/2004, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. marca 2008 sp. zn. 7 Co 31/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 14. júna 2007 č.k. 9 C 226/2004-69 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal na žalovaných zaplatenia 100 000 Sk s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nečinnosťou štátu a jeho orgánov podľa zákona č. 58/1969 Zb., zamietol. Žalovaným nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 18. marca 2008 sp. zn. 7 Co 31/2007 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca podal proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie a žiadal zrušiť rozsudky súdov oboch stupňov a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považoval „za výsledok nedostatočne zisteného skutočného stavu veci súdom, nakoľko vec nemožno posudzovať výlučne len z hľadiska v súčasnosti preukázateľne nedokonalšej právnej úpravy činnosti nebankových subjektov, t.j.

zákona č. 21/1992 Zb. o bankách, zákona č. 248/1992 Zb. o investičných spoločnostiach a investičných fondoch, zákona č. 385/1999 Z.z. o kolektívnom investovaní ale aj z hľadiska platnej právnej úpravy spoločenských vzťahov v čase vzniku škody, ktoré ukladali orgánom odporcu vo veci konať z úradnej povinnosti z hľadiska existencie preventívno-profilaktických opatrení, ktoré z tejto právnej úpravy priamo pre tieto orgány vyplývali a ktoré pri ich realizácii vzhľadom k ich obsahu mohli účelne zabrániť vzniku škody.“

Žalovaní 2/, 3/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu zhodne uviedli, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny, dovolanie žalobcu považovali za nedôvodné a navrhli ho zamietnuť. Žalovaný 4/ navrhol dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Dovolací súd vzal na zreteľ aj § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednávanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. marca 2008 sp. zn. 7 Co 31/2007 doručovaný účastníkom, resp. ich zástupcom, poštou. Ako vyplýva z doručeník pripojených v spise k č.l. 94, advokát žalobcu JUDr. Š. prevzal zásielku prostredníctvom splnomocnenca 30. apríla 2008 (tým nastali právne účinky doručenia rozsudku žalobcovi). Žalovaným 1/, 4/ bol rozsudok doručený 29. apríla 2008 a žalovaným 2/, 3/ bol rozsudok doručený 30. apríla 2008.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 30. apríla 2008. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a posledným dňom tejto lehoty bol piatok 30. máj 2008. Keď teda žalobca podal svoj opravný prostriedok na pošte 2. júna 2008, podal ho oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešným účastníkom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2009

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková

